

[Henrik Dam Kristensen]

landbrugsloven efter en indtil nu god og lang debat. Der har været en debat imellem politiske partier, organisationer og ude i forsamlingshusene. Regeringen har lyttet til den debat, og derfor stiller vi også i dag ændringsforslag.

Men jeg vil gerne understrege, at sigtet med landbrugsloven er fastholdt: mere harmoni, fleksibilitet og også bevaring af livet på landet. Socialdemokratiet er godt tilfreds med regeringens ændringsforslag. Et af forslagene er, at vi lemper kravet til ejet jord, sådan at 25 pct. af det krav, der er, kan erstattes med 5-årige rullende aftaler, som er tinglyste. I stedet for det, der først var indbygget i landbrugsloven med hensyn til, hvornår man skulle opfylde kravet om ejet jord, nemlig seks år, foreslår vi nu, at det skal være senest tre år efter generationskifte.

Med de to forslag har vi taget hensyn til den debat, der har været om, at man måske kunne få nogle voldsomme prisstigninger på jord. Samdriften, som har været en af de større debatter, er vi også kommet med et ændringsforslag til. Vi fastholder, at der stadig væk kun må samdrives fem ejendomme, men vi erstatter den ene af ejendommene med en pulje på op til 30 ha. Med det forslag har vi løst langt, langt, langt de fleste problemer omkring samdrift.

Når det gælder fortrinsstillingen – en anden af de store debatter – har vi lavet et ændringsforslag, som betyder, at man kun kan tilside-sætte fortrinsstillingen, hvis man har et aktuelt harmonibehov, og da kun op til 150 ha. Dertil kommer, at de, der ikke opfylder uddannelseskravet, får strammet betingelserne for at få over 30 ha. Med de forslag om fortrinsstillingen mener jeg også vi er nået et godt stykke ad vejen.

Også oppositionen har stillet ændringsforslag. Det er ikke så mærkeligt, og jeg vil gerne oplyse med det samme, at Socialdemokratiet ikke kan stemme for nogen af ændringsforslagene, da de vil betyde, at det, der var sigtet med loven, ikke kan fastholdes. Men jeg kan forstå, at oppositionen vil stemme imod selve loven. Det har jeg betydelig større vanskelighed ved at forstå. Jeg troede faktisk, at der i forhold til den politik, som jeg forstod var SF's, var gode signaler i den nye landbrugslov.

Indtil for godt en uge siden havde jeg heller ikke fantasi til at forestille mig, at partiet Venstre ville stemme imod en landbrugslov, en landbrugslov, der åbenbart nu også er blevet offer for en overordnet strategi, der går på, at man ikke indgår forlig med den nuværende regering – uanset det reelle indhold – på denne side af et folketingsvalg. Jeg må konstatere, at også når det gælder landbrugsloven, har Fremskridtspartiet haft afgørende indflydelse. Det har åbenbart været magtpåliggende at fastholde det alternativ, som man gerne vil signalere til befolkningen, et alternativ bestående af Z, K og V.

Socialdemokratiet finder, at med de ændringsforslag, som regeringen har stillet, får vi en god landbrugslov, der tager de hensyn, der skal tages, og som sikrer, at dansk landbrug står godt rustet til de kommende udfordringer.

Rønholt (KF):

Regeringens ændringsforslag er udtryk for, at lovforslaget har været utilstrækkeligt. Der har været mange deputationer og mange henvendelser, og nu kan jeg forstå på hr. Henrik Dam Kristensen, at også signaler fra forsamlingshusene har fået regeringen til at erkende, at lovforslaget var utilstrækkeligt.

Derfor er der stillet nogle ændringsforslag. Ændringsforslagene er altså ikke stillet for at lægge op til et forlig med oppositionen. Det kommer jeg tilbage til.

Især det ændringsforslag, som pludselig fjerner begrebet bedrift og omgør det til en ejendom, skaber usikkerhed og er uacceptabelt, fordi det bringer mange bedrifter i vanskeligheder, og det vil skabe store prisstigninger på jord.

Mange vil komme i en gabestok, når nabo-jord skal anskaffes. Sælgeren kan selv bestemme prisen, når han kender køberens krav.

Ændringsforslaget om samdrift er nok et skridt i den rigtige retning, man langtfra nok. Jeg sagde ved førstebehandlingen, at man her burde lægge op til de ønsker, som var udtrykt i landbrugsorganisationernes indstilling. Man burde i virkeligheden lovliggøre tingenes tilstand.

En landmand, der ønsker ophør, kan man ikke tvinge til at skulle gennemføre det for egen regning. Han ønsker at skaffe sig en aftale med en maskinstation, en aftale, som er fast,